

710.

**Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr
Państwowych**

z dnia 28 sierpnia 1923 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Kolei Żelaznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie ograniczenia obrotu zwierzętami i surowcami produktami pochodzenia zwierzęcego, paszą objętościową oraz niektórymi przedmiotami z Rosji, Białorusi, Ukrainy i Litwy.

Na zasadzie art. art. 1142, 1148 i 1172 ustawy lekarskiej (ros. Zbiór Praw, tom XIII wyd. 1905 r.) zarządza się co następuje:

§ 1. Zabrania się wprowadzania (przywozu) z Rosji, Białorusi, Ukrainy i Litwy na obszar Rzeczypospolitej Polskiej, jakoteż przewozu (tranzytu) przez ten obszar:

- a) bydła rogatego i innych zwierząt przeżuujących;
- b) produktów—względnie odpadków, pochodzących ze zwierząt wymienionych w p. a) w stanie surowym;
- c) kości wszelkiego rodzaju;
- d) paszy objętościowej (słomy, siana);
- e) wszelkich rodzajów podściółki;
- f) nawozu stajennego (gnoju);
- g) sprzętów stajennych używanych i uprząży używanej.

§ 2. Wprowadzanie (przywóz) na obszar Rzeczypospolitej Polskiej, jakoteż przeprowadzanie (przewóz czyli tranzyt) przez ten obszar:

- a) koni, osłów i mułów;
- b) trzody chlewnej w stanie żywym, przeznaczonej na natychmiastową rzeź, oraz mięsa wieprzowego i szynki w stanie surowym, solonym, peklowanym, suszonym i wędzonym;
- c) drobiu żywego i bitego;
- d) słoniny surowej;
- e) łoju i szmalcu nieprzetopionego w beczkach;
- f) szczeciny, włosia końskiego i wełny owczej w szczelnym opakowaniu;
- g) skór zupełnie wysuszonych albo nasolonych;
- h) rogów całych lub części rogów (końców rogów) i racic;
- i) jelit suszonych;

może się odbywać w regule tylko kolejami żelaznymi przez stacje wchodu Stołpce i Zdobunowo pod następującymi warunkami:

1. przeznaczone do wprowadzenia zwierzęta i surowce, wymienione w § 2, winny być zaopatrzone w świadectwa, wydane przez właściwą władzę administracyjną państwa, z którego pochodzą, a stwierdzające, że pochodzą z okolic wolnych od zaraźliwych chorób zwierzęcych; odnośnie do produktów pochodzenia zwierzęcego świadectwa te winny zawierać potwierdzenie, że pochodzą ze zwierząt zdrowych;

2. na wymienionych wyżej stacjach wchodu zwierzęta i produkty podlegają badaniu przez państwowego albo przez władzę państwową specjalnie w tym celu ustanowionego lekarza weterynaryjnego co do stanu zdrowia—względnie co do rodzaju opakowania i t. d., produkty zaś, wymienione pod f), g), h) i i),—także odkażeniu w odpowiednio urządzonych zakładach dezynfekcyjnych w miejscach wchodu pod dozorem fachowym na koszt osoby wprowadzającej.

W braku zakładu dezynfekcyjnego, albo jeżeli odkażenie z innych powodów nie może być uskutecznione na stacji wchodu, należy poszczególne paki (zwoje) poddać zewnętrznemu odkażeniu za pomocą płynu dezynfekcyjnego i skierować całą przesyłkę, pod konwojem, wyznaczonym z urzędu, do miejsca przeznaczenia—względnie przeróbki—i tam poddać ściśle dezynfekcji.

Fakt dokonania dezynfekcji należy uwidoczniać na świadectwie pochodzenia.

3. Mięso wieprzowe i produkty wymienione w p. b) podlegają w miejscu wchodu badaniu natrychiny i węgry.

4. Konie, osły i muły przeznaczone do wprowadzenia (przywozu) i przeprowadzenia (przewozu), podlegają w miejscu wchodu postępowaniu rozpoznawczemu (malleinizacji ocznej) i tylko nie reagujące i wolne od wszelkich chorób zaraźliwych mogą być dopuszczone do obrotu w obrębie granic Państwa.

5. Zwierzęta dopuszczone do przywozu winny być odstawione pod konwojem, wyznaczonym z urzędu na koszt właściciela wprost do miejsca przeznaczenia.

6. O odejściu transportu zwierząt i produktów, wymienionych w § 2, ze stacji wchodu, lekarz weterynaryjny, który dokonał badania, winien zawiadomić telegraficznie na koszt właściciela transportu władzę administracyjną powiatową, w której położone jest miejsce przeznaczenia transportu, jak również dotyczącego pow. lekarza weterynaryjnego.

7. Transport kolejowy zwierząt i produktów, wyszczególnionych w § 2, winien odbywać się na terenie Rzeczypospolitej w ładunkach całowagonowych bez doładowania lub wyładowania w drodze; w wypadkach koniecznych przeładowanie transportu może się odbyć przy zachowaniu stosownych środków ostrożności i pod dozorem lekarza weterynaryjnego.

§ 3. Transporty zwierząt i produktów, co do których nie dopełniono warunku punktu 1 § 2, nie mogą być dopuszczone ani do przywozu, ani do przewozu.

§ 4. Przy transportach, przeznaczonych do przewozu (tranzytu) przez obszar Rzeczypospolitej, osoba transportująca winna wykazać się zezwoleniem na import władzy rządowej państwa, do którego transport jest przeznaczony.

§ 5. Przywóz i przewóz produktów pochodzenia zwierzęcego w stanie przerobionym, lub przyrządzonym, jako to: konserw mięsnych, łoju przetopionego, szmalcu, nabiału i jaj, skór z dzikich zwierząt oraz ryb—ze stanowiska sanitarno-weterynaryjnego nie podlega żadnym ograniczeniom.

§ 6. Wprowadzanie (przywóz) i przeprowadzanie (przewóz) zwierząt i surowców, wymienionych w § 2, przez inne punkty wejścia, aniżeli wymienione w tymże paragrafie, może się odbywać tylko za specjalnym pozwoleniem urzędu wojewódzkiego, w obrębie którego położona jest dana stacja wchodu pod warunkami, które będą określone przez właściwy urząd wojewódzki w każdym poszczególnym wypadku.

Celem uzyskania takiego zezwolenia należy wnieść podanie należycie ostatekowane do urzędu wojewódzkiego, w obrębie którego położona jest stacja wchodu, i podać ilość oraz jakość zwierząt, względnie jakość i wagę produktów, nazwę stacji wchodu i miejsce przeznaczenia transportu (gmina, powiat, województwo) oraz—o ile chodzi o transporty tranzytowe—dołączyć pozwolenie wspomniane w § 4.

§ 7. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych szczególnym interesem gospodarczym, Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych, — w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, — przysługuje prawo czynienia odstępstw od przepisów §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

Właściwe władze administracyjne I instancji mogą w wyjątkowych wypadkach czynić odstępstwo od przepisów niniejszego rozporządzenia dla obywateli Państwa Polskiego co do zwierząt gospodarskich tych obywateli oraz do produktów, pochodzących z tych zwierząt, jakoteż co do zwierząt rewindykowanych i przedmiotów, wymienionych w § 1 p. a) i g), po uprzednim zbadaniu zwierząt lub produktów przez właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego.

§ 8. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do zwierząt repatriantów, co do których obowiązują przepisy art. VII § 3 p. 5 układu o repatriacji (Monitor Polski № 59 z dnia 14 marca 1921 r.).

§ 9. Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia karane będą według postanowień odnosnych ustaw.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą (na obszarze b. zaboru rosyjskiego) z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i D. P. z dnia 10 marca 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Kolei Żelaznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie ograniczenia przywozu i przewozu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, paszy objętościowej oraz niektórych przedmiotów z Rosji, Białorusi, Ukrainy, Łotwy i Litwy (Dz. U. R. P. № 21, poz. 180).

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Gościcki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Kiernik*

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

Minister Kolei Żelaznych: *Karliński*

Minister Skarbu: *H. Linde*
